

[פרשת ויחי] כח ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני
חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: כט ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא |
לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית
עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ל ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: לא ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

פרק מח

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בני עמו את מנשה ואת אפרים: ב ויגד ליעקב ויאמר הנה בןך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ג ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ פנעו ויברך אתי: ד ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ה ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ו ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ז ואני | בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ פנעו בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: ח וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ט ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: [שני] י ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: יא ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פלתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: יב ויצא יוסף אתם מעם ברכו וישתחו לאפיו ארצה: יג ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: יד וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: טו ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברכם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: טז המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברכם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: [שלישי] יז וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמד יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: יח ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: יט וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: כ ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמור ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: כא ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: כב ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: פ

פרק מט

[רביעי] א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: ב הַקְּבֹצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: ג רְאוּבֵן בְּכָרִי אֶתָּה כָּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז: ד פָּחַז כַּמִּים אֶל-תּוֹתֵר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אֲזַ חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה: פ ה שִׁמְעוּן וְלוֹי אַחִים כָּלִי חָמֵס מְכַרְתִּיהֶם: ו בְּסֻדָּם אֶל-תָּבֵא נַפְשִׁי בְּקִהְלָם אֶל-תִּתְחַד כְּבִדִּי כִּי בְּאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצָנָם עִקְרוּ-שׁוֹר: ז אָרוּר אֶפֶס כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אַחֲלִקֶם בֵּיעֲקֹב וְאַפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל: פ ח יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ יְדוּךָ בְּעֶרְףְּ אִיבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ: ט גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטָּרְף בְּנֵי עָלִית כְּרַע רַבֶּץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוּנוּ: י לֹא-יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה וּמְחַקֵּק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי-יָבֵא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: יא אֲסֹרִי לַגִּפֶּן עִירָה [עִירוֹ] וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנוּ כַּבֵּס בַּיִן לְבָשׁוּ וּבִדְם-עֲנָבִים סוּתָה [סוּתוֹ]: יב חֲכָלִילִי עֵינַיִם מֵיָיִן וּלְבָן-שָׁנַיִם מִחֶלֶב: פ יג זְבוּלָן לְחוּף יָמִים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחוּף אֲנִית וַיִּרְכָּתוּ עַל-צִידוֹ: פ יד יִשְׁשֹׁכָר חֲמֹר גֶּרֶם רַבֶּץ בֵּין הַמְּשֻׁפְּתִים: טו וַיִּרָא מְנַחָה כִּי טוֹב וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לַסָּבֵל וַיְהִי לְמַס-עֶבֶד: ס טז דָּן וְדָן עָמוּ כְּאֶחָד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: יז יְהִי-דָן נָחֵשׁ עַל־יְדָרְךָ שְׁפִיכֵן עַל־יֶ-אֲרַח הַנֶּשֶׁף עֲקֵבֵי-סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחוֹר: יח לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יְהוָה: ס [חֲמִישִׁי] יט גָּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יִגָּד עֲקֵב: ס כ מאֲשֶׁר שְׁמָנָה לְחֶמוֹ וְהוּא יִתֵּן מֵעֲדֵנֵי-מֶלֶךְ: ס כא נִפְתְּלִי אֵילָה שְׁלַחָה הַנְּתוּן אֲמִרֵי-שֹׁפָר: ס כב בֶּן פָּרֵת יוֹסֵף בֶּן פָּרֵת עַל־עֵין בְּנוֹת צַעֲדָה עַל־יֶ-שׁוֹר: כג וַיִּמְרָרוּהוּ וְרָבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ בַעֲלֵי חֲצִים: כד וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּאוּ זְרַעֵי יְדָיו מִיַּד אָבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רָעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל: כה מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרִכַּת שְׂדֵים וְרַחֵם: כו בְּרִכַּת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל-בְּרִכַּת הוֹרֵי עַד-תַּאֲוֹת גְּבַעַת עוֹלָם תִּתְהַיֵּן לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נְזִיר אַחִיו: פ [שִׁשִּׁי] כז בְּנִימִין זָאב יִטָּרֵף בְּבִקְרָא יֹאכֵל עַד וּלְעָרֵב יִחַלֵּק שָׁלַל: כח כָּל-אֵלָה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עָשָׂר וַזֹּאת אֲשֶׁר-דָּבַר לָהֶם אָבִיהֶם וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בְּרַךְ אוֹתָם: כט וַיִּצּוּ אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נְאֻסָּף אֶל-עַמִּי קִבְּרוּ אוֹתִי אֶל-אֲבֹתַי אֶל-הַמַּעְרָה אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה עִפְרוֹן הַחֲתָנִי ל בַּמַּעְרָה אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מְמֹרָא בְּאֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת-הַשְּׂדֵה מֵאֵת עִפְרוֹן הַחֲתָנִי לְאַחֲזַת-קִבְּרָה: לא שָׁמָה קִבְּרוּ אֶת-אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָה קִבְּרוּ אֶת יִצְחָק וְאֶת רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָה קִבְּרָתִי אֶת-לָאָה: לב מִקְנֵה הַשְּׂדֵה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר-רָבוּ מֵאֵת בְּנֵי-חֲתָנֵי: לג וַיִּכַּל

יַעֲקֹב לְצֹת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֶף רַגְלָיו אֶל־הַמֶּטֶה וַיִּגְוַע וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוּיוֹ:

פרק נ

א ויפל יוסף על־פני אביו ויבד עָלוּ וישק־לו: ב ויצו יוסף את־עבָדיו
את־הרפאים לחנט את־אביו ויחנטו הרפאים את־ישראל: ג וימלאו־לו
ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ד ויעברו
ימי בכיתו וידבר יוסף אל־בית פרעה לאמר אם־נא מצאתי חן בעיניכם
דברו־נא באזני פרעה לאמר: ה אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה־נא ואקברה את־אבי ואשובה:
ו ויאמר פרעה עלה וקבר את־אביך באשר השביעך: ז ויעל יוסף לקבר
את־אביו ויעלו אתו כל־עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ־מצרים: ח וכל
בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנס ובקרים עזבו בארץ גשן: ט ויעל
עמו גם־רכב גם־פרשים ויהי המחנה כבד מאד: י ויבאו עד־גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו־שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים: יא וירא יושב הארץ הכנעני את־האבל בגרן האטד ויאמרו אבל־כבד זה
למצרים על־כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: יב ויעשו בניו לו כן
כאשר צום: יג וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את־השדה לאחזת־קבר מאת עפרן החתי על־פני ממרא:
יד וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל־העלים אתו לקבר את־אביו אחרי קברו
את־אביו: טו ויראו אחי־יוסף כי־מת אביהם ויאמרו לו ישטימנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל־הרעה אשר גמלנו אתו: טז ויצו אל־יוסף לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר: יז כה־תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי־רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבד יוסף בדברם אליו:
יח וילכו גם־אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: יט ויאמר אלהם יוסף
אל־תיראו כי התחת אלהים אני: כ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הנה להחית עם־רב: [שביעי] כא ועתה אל־תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם אותם וידבר על־לבם: כב וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: [מפטיר] כג וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן־מנשה ילדו על־ברכי יוסף: כד ויאמר
יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ
הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: כה וישבע יוסף את־בני
ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלתם את־עצמותי מזה: כו וימת
יוסף בן־מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים: חזק